



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **M. T.**, bytem P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, v řízení o žalobě ze dne 10.12.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.10.2011 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 12.10.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 8.7.2011 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 12.10.2011, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 8.7.2011 č.j. X, jímž mu přiznala od 19.5.2011 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 24.5.2011 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, protože pokles jeho pracovní schopnosti činí 40%.

V rozhodnutí ze dne 12.10.2011 o zamítnutí námitek žalobce žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 8.9.2011 bylo zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního

stavu byla určena ve výši 40%, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 25-35%, která byla stanovena na horní hranici, tj. 35%, a zvýšena o 5% dle § 3 odst. 1 vyhlášky vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu, takže celkově činí 40%. Tomuto zařazení odpovídá úzkostně depresivní porucha, jedná se o středně těžké funkční postižení, kdy je značně snížena úroveň sociálního fungování a výkon některých denních aktivit je značně omezen. Dále žalovaná uvedla, že se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad rámec jejich rozsahu, i po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti 40%, takže nejsou splněny podmínky pro vznik invalidity druhého ani třetího stupně, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které dle něho bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť jeho neustále se zhoršující zdravotní stav odpovídá invaliditě vyššího stupně a byl nedostatečně zjištěn; závěrem bylo navrženo po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k novému rozhodnutí; požadovány byly i náklady řízení, ale bez specifikace.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 27.12.2011 mimo jiné navrhla k důkazu vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV* nebo *komise*), přičemž rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobce bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí ze dne 12.10.2011 bylo žalobci doručeno dne 18.10.2011.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* soud zjistil ze založeného záznamu o jednání OSSZ a z posudku o invaliditě ze dne 24.5.2011, že žalobce byl uznán dnem 19.5.2011 invalidním pro invaliditu prvního stupně a rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy k vyhlášce, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu o 5%, takže činí celkově 40% (doba platnosti posudku: 30.5.2012). Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ČSSZ – lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení Plzeň, ze dne 8.9.2011 vyplývá, že žalobce byl také uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně (den vzniku trvá i nadále), jelikož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy k vyhlášce, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35% a podle § 3 odst. 1 vyhlášky se tato míra zvyšuje o 5% vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu, tudíž činí celkově 40%.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní

schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 16.2.2012, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* žalobce byl invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně; příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je provleklá depresivní fáze středně těžká progredující, pro kterou není schopen těžké práce především duševně náročné, v nočních směnách, ve stresových podmínkách, v rizikových provozech. Je schopen práce lehčí až středně těžké za úlevových podmínek v kratším pracovním úvazku, nejlépe s možností vlastního rozvrhu práce, mimo stres a v denních směnách. PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly V, položky 4c) přílohy k vyhlášce na horní hranici rozmezí (30-45%), tj. 45 %, neboť se jedná o poruchu nálady-depresi, a to středně těžké postižení se značně sníženou úrovní sociálního fungování s omezením výkonu některých denních aktivit. Komise dále navýšila dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10%, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 55%, protože i přes dlouhodobou léčbu na psychiatrii zdravotní stav nemá tendenci k regresi, ale naopak je progredující; zhodnocen byl i dosažený stupeň vzdělání a ostatní zdravotní postižení, především ischemická choroba srdeční s hypertensí. Dle komise nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 4d, neboť se nejedná o těžké postižení, ani o depresivní epizodu těžkou s opakovaným výskytem těžkých epizod event. střídaných s manickými fázemi vyžadujícími ústavní léčbu, jedná se o středně těžké postižení protrahované. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 12.10.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů uvedených v žalobě.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 16.2.2012 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce invalidní ve druhém stupni, nikoli pouze v prvním stupni*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.10.2011 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 8.7.2011 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobce od 19.5.2011 k poklesu míry pracovní schopnosti celkem o 55%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město (40% poklesu pracovní schopnosti) a poté na ČSSZ-LPS (pokles pracovní schopnosti také o 40%). PK MPSV po předložení dalších lékařských zpráv žalobcem v tomto řízení před soudem, které byly posudkově zhodnoceny, uznala žalobce invalidním ve druhém stupni od 19.5.2011, přičemž tato invalidita trvala i k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 12.10.2011.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 19.5.2011 invalidní ve druhém stupni (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 88/2011 ze dne 29.3.2011, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity žalobce již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město, tak i v případě zjištění invalidity druhého stupně po posouzení zdravotního stavu žalobce v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (výrok II.rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce sice požadoval v žalobě nespecifikované náklady tohoto řízení, avšak nijak je neupřesnil ani v průběhu soudního řízení, proto mu nebyly přiznány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozsudku je nepřipustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 29.března 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně